KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 10 mei 1999 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "inzake het reservefonds zonder bijzondere bestemming van Kind en Gezin", heeft op 18 januari 2000 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp beoogt het "reservefonds zonder bijzondere bestemming" van de instelling Kind en Gezin te regelen.

Het ontwerp bepaalt inzonderheid met welke middelen dit reservefonds gefinancierd wordt (artikel 1), hoeveel het fonds maximaal mag bevatten (artikel 2) en door wie en op welke wijze over de aanwending van deze middelen beslist wordt (artikel 3).

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt blijkens het eerste lid van de aanhef gezocht in artikel 30 van het decreet van 22 november 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995.

Die decreetsbepaling luidt als volgt :

> "Kind en Gezin wordt gemachtigd om een reservefonds zonder bijzondere bestemming aan te leggen. Hiervoor opent Kind en Gezin een afzonderlijke rekening binnen het centraal financieringsorgaan zoals bepaald in artikel 1 van het decreet van 30 juni 1993 houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993 en het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1993 houdende de modaliteiten tot invoering van het centraal thesauriebeheer voor de Vlaamse openbare instellingen. Dit reservefonds wordt gestijfd door middelen die haar krachtens het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van Kind en Gezin worden toegewezen.

De middelen mogen worden aangewend voor de opdracht die haar decretaal zijn opgedragen of die haar door de Vlaamse regering met toepassing van artikel 4, § 2, van het voornoemde decreet van 29 mei 1984 worden gegeven".

Deze decreetsbepaling bevat geen machtiging aan de regering om regels vast te stellen i.v.m. het erin bedoelde reservefonds. Het decreet stelt integendeel zelf een aantal voorwaarden vast waaraan het reservefonds moet voldoen, en laat het voor het overige aan Kind en Gezin over om dat fonds in te richten.

2. Artikel 5, § 1, van het voornoemde decreet van 29 mei 1984 bepaalt dat Kind en Gezin onderworpen is aan o.m. artikel 7 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, zoals deze wetsbepaling van kracht was op het ogenblik van de inwerkingtreding van het voornoemde decreet, zijnde op 29 november 1986 (1).

Het voornoemde artikel 7, derde lid, luidde (en luidt) als volgt :

"Het statuut van het organisme bepaalt de wijze waarop de nettowinsten aangewend worden, alsook de belangrijkheid van de bedragen die kunnen worden weerhouden op deze winsten om te worden overgedragen naar de reserve zonder bepaalde aanwending. Het bepaalt eveneens het maximumbedrag van deze reserve".

---

(1) Zie het besluit van de Vlaamse regering van 3 december 1986 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

Artikel 30 van het voornoemde decreet van 22 november 1995 is weliswaar gedeeltelijk in de plaats gekomen van artikel 7, derde lid, van de wet van 16 maart 1954. Toch blijft deze wetsbepaling haar gelding behouden t.a.v. de instelling Kind en Gezin, in zoverre ze voorschrijft dat het statuut van het organisme eveneens het maximumbedrag van de bedoelde reserve bepaalt.

Artikel 7, derde lid, van de voornoemde wet van 16 maart 1954 bevat echter evenmin een machtiging aan de Vlaamse regering om het bedoelde maximumbedrag te bepalen. Dat dient te gebeuren door de decreetgever, bij een decreet dat het statuut van de instelling betreft. Als de decreetgever geen maximum heeft vastgesteld, staat het aan de instelling zelf om te bepalen welk bedrag naar de reserve overgedragen kan worden.

3. Uit het voorgaande moet worden geconcludeerd dat noch artikel 30 van het decreet van 22 november 1995, noch artikel 7, derde lid, van de wet van 16 maart 1954, enige ruimte laten aan de Vlaamse regering om met betrekking tot het reservefonds zonder bijzondere bestemming regelend op te treden inzake de financiering, het maximumbedrag en de aanwending van de financiële middelen.

Het voorliggende ontwerp mist derhalve de vereiste rechtsgrond.

4. De Raad van State acht het nuttig erop te wijzen dat, zo Kind en Gezin zelf, binnen de perken gesteld bij artikel 30 van het decreet van 22 november 1995, het reservefonds kan inrichten, zulks niet betekent dat de Vlaamse regering daarop geen enkel toezicht kan uitoefenen. De desbetreffende handelingen van Kind en Gezin zijn immers onderworpen aan het administratief toezicht, zoals dit geregeld is in het decreet van 29 mei 1984 en de wet van 16 maart 1954.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER